

[Udenrigsministeren]

at den vil bidrage til økonomisk fremgang i Danmark.

Det beslægtede spørgsmål om varetagelse af hensyn vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø er blevet løst igennem den adgang, der findes i den foreslåede artikel 100 A om, at et medlemsland kan anvende nationale bestemmelser til dette formål. Regeringen har jo afgivet en lang række svar til folketingets markedsudvalg, som efter regeringens opfattelse gør det klart, at denne tekst giver den håndfaste og juridisk sikre garanti på dette område, som igennem hele forhandlingsprocessen har været regeringens mål.

Der er således efter regeringens opfattelse ikke grund til at nære frygt for, at Danmark kan komme i klemme vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø. Tværtimod giver den foreslåede traktatændring bedre muligheder for at varetage Danmarks interesser på disse områder end den foreliggende traktat, og det fremgår alene af det forhold, at disse to hensyn: hensynet til arbejdsmiljø og til det ydre miljø, nu bliver indskrevet i Romtraktaten som legitime formål for et medlemsland at forfølge, for de står der ikke i dag, det minder jeg om. Det er korrekt, at Kommissionen og Domstolen tildeles en rolle i denne sammenhæng, men en gennemlæsning af teksten vil bekræfte, at disse to institutioner skal påse, at varetagelse af hensyn vedrørende arbejdsmiljø og det ydre miljø ikke bliver brugt som skalkeskjul ved beskyttelse af national industri, og det er der vel heller ingen i Danmark som har til hensigt. Vi har her altid haft rent mel i posen, for det, vi ønsker, er at beskytte arbejdsmiljø og ydre miljø; vi ønsker ikke at misbruge disse bestemmelser.

Lad mig herefter gå over til den anden søjle i det europæiske samarbejde, nemlig EPS-samarbejdet, hvor EF-landene konsulterer hinanden i udenrigspolitiske spørgsmål. Vi har fra dansk side igennem årene tillagt Danmarks deltagelse i EPS stor betydning. Denne traktat om udenrigspolitisk samarbejde udgør stort set en kodificering af de EPS-rapporter, som tidligere har dannet grundlag for samarbejdet, samt af den praksis, som har udviklet sig i årenes løb.

På to punkter er der tale om nydannelser i forhold til de rapporter, der foreligger, idet sikkerhedspolitiske drøftelser er blevet nævnt på en mere fremtrædende måde, men det sker i konsekvens af den udvikling, der alle-

rede har fundet sted inden for EPS. Der har været et voksende ønske blandt medlemslandene om at benytte det europæiske politiske samarbejde som et europæisk forum for drøftelse af europæiske sikkerhedsspørgsmål, men det er fortsat klart, at forsvarsspørgsmål og militærpolitiske spørgsmål ikke er omfattet af EPS, men hører hjemme i NATO.

Den anden nydannelse er oprettelsen af et mindre, teknisk EPS-sekretariat i Bruxelles, som skal bistå formandskabet i at varetage EPS-opgaverne, og dette sekretariat vil blive holdt adskilt fra EF-institutionerne.

Jeg vil gerne nævne de punkter i EPS-traktaten, som vi fra dansk side har opnået tilslutning til under forhandlingerne herom. EPS-samarbejdet og EF-samarbejdet er fortsat holdt formelt adskilt; det er noget, der fremgår klart af opbygningen af den såkaldte fællesakt. EPS-samarbejdets mellemstatslige karakter og det såkaldte konsensusprincip er direkte fastslået i den tekst, der nu foreligger. Det er udtrykkeligt nævnt, at beslutninger skal træffes ved konsensus, dvs. enstemmighed, hvorfor der ikke er tale om nogen suverænitetsafgivelse.

Der er intet i traktaten, der er til hinder for Danmarks fortsatte deltagelse i det nordiske udenrigspolitiske samarbejde, og det er noget, som er blevet klart fastslået i den danske erklæring herom, som er accepteret af de andre lande. Princippet om EPS-samarbejdets åbenhed over for de andre vesteuropæiske lande fremgår af den erklæring, de tolv har afgivet herom til mødeprotokollen.

På den baggrund finder regeringen, at Danmark vil kunne deltage i det symbolske skridt, det jo er at nedfælde principperne for det udenrigspolitiske samarbejde i traktatform.

Konsekvenserne af et dansk nej til den foreliggende EF-reform kan gengives på følgende måde: Danmark vil tabe indflydelse i det europæiske samarbejde, vi vil have vanskeligt ved at få tilgodeset vore synspunkter, og vi vil have endnu vanskeligere ved at sætte vort præg på det europæiske samarbejdes udvikling – ja, vi kan lige så godt sige det rent ud: det vil være umuligt. Vi sætter os ganske enkelt uden for indflydelse. Det kan ikke være anderledes, når der er forhandlet et resultat, som åbenlyst imødekommer danske interesser og drejer EF-samarbejdet i ret-